

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 6724/2021
25.11.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Јелице Бојанић Керкез и Зорана Хаџића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Немања Јоловић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Душан Мрдаковић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 6357/19 од 28.05.2020. године, у седници већа одржаној дана 25.11.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 6357/19 од 28.05.2020. године.

Образложење

Пресудом Трећег основног суда у Београду П 4803/17 од 09.07.2018. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев и обавезан тужени да тужиоцу исплати износ од 8.900,00 евра на име дуга са каматом по стопи утврђеној на годишњем нивоу у висини референтне каматне стопе ЕЦБ на главне операције за рефинансирање увећане за 8% поена од 01.01.2006. године до исплате, у динарској противвредности по продајном курсу НБС на дан плаћања и износ од 323.825,00 динара на име трошкова поступка са законском затезном каматом од извршности до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за камату на трошкове поступка за период од пресуђења до извршности.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 6357/19 од 28.05.2020. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба туженог и потврђена првостепена пресуда, у делу става првог изреке, којим је одлучено о главном дугу, као и трошковима поступка и камати на трошкове поступка. Ставом другим изреке, преиначена је првостепена пресуда у преосталом делу става првог изреке којим је одлучено о камати, тако што је обавезан тужени да тужиоцу исплати камату по стопи коју утврђује Европска централна банка од 01.01.2006. године до 24.12.2012. године, а од 25.12.2012. године до исплате по стопи утврђеној на годишњем нивоу у висини референтне каматне стопе ЕЦБ на главне операције за рефинансирање увећане за 8% поена у динарској противвредности по продајном курсу НБС на дан исплате. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију, из свих законских разлога.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Чланом 403. ставом 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000,00 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 06.02.2015. године, а вредност предмета спора побијаног дела је износ од 8.900 евра.

Како вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, Врховни касациони суд је нашао да је ревизија туженог недозвољена и на основу члана 413. ЗПП одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Весна Субић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић